

[Hans Hansen.]

Begyndelse i Venstrepartiets Indsats var ikke alene en Afvej, Partiet kom ind paa, og som blev efterfulgt af en hel Del slette Handlinger som Afskaffelse af de faste Byrder, Naturalydelse, Pligtarbejder, Arvefæsteafgift og alt det, som siden har været paa Tale. Det har paa afgørende Maade virket i Retning af at fordyre Jorden og drive Mennesker fra Landet ind til Byerne, og Fagbevægelsen, et Monopol, som jeg gerne vil have Lov til at sige er det mindst betydende Monopol, og et Monopol, hvorom man kan sige, at man ikke maa forveksle Aarsag og Virkning, kom kun frem for at bøde paa de Saar, de andre Monopoler havde slaaet. Venstres Indsats i dansk Politik var, at de gik ind for en Klassepolitik i 1903 ved Skattelovene, og da Partiet ved sin Politik i 1903 havde underkendt Ligeretten til Jord, var dets Rolle som Magtfaktor i dansk Politik egentlig udspillet. Venstre tabte i 1903, og hvad der er sket i Venstre siden da, er kun Venstres Tilbagetog. Spørgsmaalet bliver da i Dag, om ikke det Middel, det ærede Medlem Hr. Krag anviste, Ophævelse eller Nedsættelse af Beskatningen af fast Ejendom, vil have samme Virkning som alt det, der er sket her, at det i Øjeblikket maaske vil bevirke en Lettelse for dem, der sidder med Ejendommene, men vil blive et saltsviende Ris for deres Børn, som vil faa denne Lettelse omsat i forhøjet Prioritetsgæld i det lange Løb. Jeg kan derfor ikke se, at det Bodemiddel, det ærede Medlem Hr. Krag paa sit Partis Vegne anviste, er af nogen Betydning, og jeg maa sige, at i sin mesterlige Hudfletning af den Hjælpeløshed, den højtærede Statsminister lagde for Dagen, afslørede det ærede Medlem i lige saa høj Grad den Hjælpeløshed, som hans eget Parti i Øjeblikket er befængt med.

Jeg skal ikke opholde mig ret længe ved Ordføreren for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlems Indlæg i Debatten var en Betragtning angaaende Foranstaltninger, der egentlig efter min Mening vilde gøre den Misère, vi lider under, endnu større, fordi de Erhverv, der ikke kan beskyttes i Øjeblikket, Landbrug og Fiskeri, og som i hvert Fald er blandt dem, der maa betale en for høj Pris i Forvejen for deres Industrivarer, naturligvis ikke kan hjælpes ved, at Priserne paa samme Varer bliver endnu højere, hvad der uvægerligt vil blive Følgen af det ærede Medlems Betragtninger, hvis de føres ud i Livet. Og hvis de Foranstaltninger, det ærede Medlem nævnte, ikke

fører til at forhøje Prisen, kan jeg ikke se andet end, at saa vil den Patentmedicin — undskyld Udtrykket — slet ikke virke. Derfor tror jeg, vi ganske roligt kan lade hele den Betragtning ligge, saa meget mere som Jerntæppet jo egentlig er gaaet ned for Toldforhandlingerne i det første Par Aar ved den Tilslutning til den internationale Toldvaabenhvile, som blev vedtaget her i Tinget.

Saa vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for det radikale Venstre, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, som var tilfreds med Statsministerens Betragtninger. Ja, jeg maa sige, at det ærede Medlem er nøjsom, hvis han er tilfreds, naar vi husker, at det ærede Medlem staaer som Fører for og i mange Aar har staaet som en fremragende Personlighed indenfor den sjællandske Husmandsbevægelse, ihukommende den Køgeresolution, der blev vedtaget i 1902, som taler sit eget Sprog, der er tydeligt imod den Opfattelse, det ærede Medlem her lægger for Dagen. Det ærede Medlem sagde, at det Forslag, jeg i min Ordførertale i Gaar henviste til, Overgangen fra Skat til Skyld, kunde jo ingen Betydning faa, men det ærede Medlem siger bagefter, at han har desværre endnu ikke faaet Lejlighed til at sætte sig ind i Forslaget. Men hvordan kan det ærede Medlem saa komme med den Paastand, at det er en Bjørnetjeneste, vi gør Grundskyldstanken. Naturligvis kan vi diskutere, om den Metode, som ligger i Forslaget, er for hurtig eller for langsom, men ingen skal, Sandheden tro, kunne fremsætte den Paastand, at den ikke fører til fuld Grundskyld, fuld Frihandel og Skattefrihed. Det er det, der opnaas, og hvis det ærede Medlem mener, at det er at gøre Grundskyldssagen en Bjørnetjeneste, saa forstaar jeg ikke det ærede Medlems Betragtning.

Jeg spurgte ikke, om Regeringen vilde skride ind og gennemføre Retsstatspartiets Forslag, men om Regeringen paa Grundlag af sit og det Partis Program, der støtter Regeringen i Øjeblikket, vilde skride ind mod de Monopoler, som vi faktisk i Øjeblikket er inde i, i Henhold til Partiernes egne Programmer og i Henhold til hele den Devise, der er opført som Indledning til det socialdemokratiske Program, nemlig: Arbejdet er Kilden til al Rigdom. Derfor et det en uhyre Misforstaaelse at tro, at Arbejdet trænger til at lettes, trænger til en Hjælp. Det trænger i Virkeligheden kun til, at Monopolbesidderne gaar ned af Arbejdernes Ryg, og at Arbejderne kan faa den Arbejdsplads, der er nødvendig, for